

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 3T/170/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214010963
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Farkaš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1214010963.4

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava II samosudcom JUDr. Romana Farkaša, PhD. v trestnej veci obžalovaného X. X., Z.: XX.XX.XXXX pre § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) s poukazom na § 138 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s úmyselným prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.06.2016 v Bratislave takto

rozhodol:

Obžalovaný

X. X., Z.. XX.XX.XXXX V. B., K. B. K. XXXX/X, B.

sa uznáva vinným, že

dňa 11.03.2014 v čase o 18.45 h. po tom ako mu A. F. otvoril dvere do bytu na siedmom poschodí na Q.J. XX V. B. v domnienke, že otvára dvere svojmu bratovi F. F., v ktorom sa v tom čase nachádzali poškodená - sestra obvineného, F. F., Z.: XX.XX.XXXX, K. B. P. X, B. ako riadna nájomníčka a užívateľka predmetného bytu na základe nájomnej zmluvy uzatvorenej medzi ňou ako nájomníčkou a F. K., B. X. X, B. ako prenajímateľom, jej deti P. F., T. F., M. F., A. F. a dcéra obvineného O. X., vstúpil bez súhlasu nájomcu bytu F. F. do obytných priestorov tohto bytu a začal kričať na poškodenú a deti nachádzajúce sa v predmetnom byte, že keď tam nebude v tom byte bývať on, že nikto tam nebude a zabije poškodenú ako aj jej deti, a po tom ako mu poškodená, ktorá ma predmetný byt prenajatý povedala aby išiel preč z bytu, povedal, že on z bytu neodíde a stále kričal na poškodenú, sadol si do sedačky a opätovne kričal na poškodenú, že on preč z bytu nejde, že on poškodenú dobije a že dobije aj jej deti, že ich zabije, následne otvorenou dlaňou ruky udrel P. F. do ľavej strany tváre, na čo poškodená spolu s deťmi opustila predmetný byt, čím u poškodenej F. F. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie ako aj životy a zdravie jej detí, pričom k zraneniam osôb nedošlo,

teda

- neoprávnene vnikol do obydlija iného a tam neoprávnene zotrval a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (na viacerých osobách) a voči chránenej osobe (blízkej osobe)
- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, pričom čin spáchal závažnejším spôsobom konania (na viacerých osobách) a voči chránenej osobe (blízkej osobe)

čím spáchal

úmyselný zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s úmyselným prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona

Za to sa

odsudzuje:

Podľa § 194 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 39 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne sa zrušuje Trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn.: OT/49/2015 zo dňa 16.02.2015 vo výroku o treste ako aj všetky rozhodnutia obsahovo naň nadväzujúce.

o d ô v o d n e n i e :

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní zistil súd skutkový stav tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

H. X. X. na hlavnom pojednávaní uviedol, že zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu sa cíti byť nevinný. Vzhľadom na odstup času sa na podrobnosti skutku nepamätal. Zotrval na svojej výpovedi, ktorá vyplynula z konfrontácie medzi obžalovaným a poškodenou.

Na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o konfrontácii z prípravného konania medzi obvineným a poškodenou F. F. I. A. V., Ž. X. F. F. zotrvala na svojej výpovedi. H. X. X. uviedol, že skutočnosti uvádzané poškodenou F. F. sa nezakladajú na pravde. Do bytu na Q.Á. O. X. F. syn. Obžalovaný začal s F. hádať. Poškodená mu vyčítala, že sa nestará o malú a že fetuje. Obvinený uviedol, že on by nikomu neublížil, keďže tam má svoju malú dcéru. Je pravdou, že vykrikoval a nadával na F., bol nervóznym, ale poprel, že by niekoho udrel. Uviedol, že z bytu si bral iba svoje osobné veci a že čakal na policajtov. Obžalovaný vypovedal, že bytu bol vpustený dobrovoľne, nebolo tam žiadne násilie a tiež poprel, že by sa niekomu vyhrážal zabitím. Obžalovaný uviedol, že oni sa pohádali iba ako rodina a v čase spáchania skutku bol pod vplyvom pervitínu.

X. F. F. na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a odmietla vypovedať. V prípravnom konaní vo svojej výpovedi zo dňa 12.03.2014 popísala detailne konanie obvineného v inkriminovaný deň. Uviedla, že pred skutkom stretla obžalovaného v bytovke na Q. XX, ktorý jej povedal, že ide za svojím bratom, načo mu odpovedala, že ho do bytu nepustí. Asi po 15 minútach bola v byte s deťmi, keď niekto klopal na dvere. Prikázala synovi A.Z., aby išiel otvoriť dvere, nakoľko bola presvedčená, že prišiel syn F.. Následne vstúpili do bytu jej bratia F. T. H. X. s veľkým krikom. Obžalovaný X. po nej kričal, že tam má právo zotrvať, nakoľko berie poškodená peniaze na jeho dcéru a z nich platia byt. Obžalovaný sa jej začal vyhrážať tým spôsobom, že uviedol, ak tam nebude on, tak tam nebude nikto, lebo ju zabije ako aj jej deti. Následne kričal, že poškodená má sprosté, „postihnuté a jebnuté deti“. Poškodená zavolała políciu. Brat F. utiekol a obžalovaný kričal na poškodenú aby pustila dcéru Helenu, ktorú mal na rukách, aby mohol poškodenú udrieť. Následne udrel jej syna P. do tváre. Po tomto incidente odišla poškodená so všetkými deťmi z bytu von a obžalovaný X. zotrval v byte a nechcel odísť. Po incidente prišla polícia, ktorej opísala celý skutok. V prípravnom konaní dňa 06.08.2014 bola poškodená opätovne vypočutá z dôvodu, že listom zo dňa 18.07.2014 adresovaným prokurátorovi skutok poprela. Na hlavnom pojednávaní sa poškodená odmietla vyjadriť k tejto výpovedi, dodala, že list napísala kvôli mŕtvemu bratovi F., ktorý bol dvojičkou obžalovaného. Záverom uviedla, že obžalovaný jej „stále robí zle“.

Q. F. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že vzhľadom na časový odstup si na podrobnosti inkriminovaného dňa nepamätá. V prípravnom konaní vo svojej výpovedi zo dňa 25.06.2014 uviedol, že v deň skutku bol spolu s kolegom velený do motohliadky v služobnom obvode Bratislava II. Vo večerných hodinách boli vyslaní na Q. ulicu z dôvodu, že tam malo dochádzať k fyzickému napádaniu. Po príchode na miesto zistili, že poškodená ich čakala na chodbe pred bytom, pričom im uviedla, že v byte sa neoprávnene zdržiava je brat, ktorého upozornila, aby nevstupoval do bytu a keď vstúpil do bytu snažila sa ho dostať von. Taktiež im uviedla, že jej brat napadol jej mladistvého syna s tým, že ho mal udrieť do tváre. Poškodená ďalej tvrdila, že sa jej brat vyhrážal tým, že jej pozabíja deti. Poškodená im sprístupnila byt, v byte sa nachádzal obžalovaný, pričom sama im nevedela jednoznačne uviesť, čo tam obžalovaný robí.

I. I. H. X., H. A. X. L. T. X. Q. J.. F. L. A., X., pred súdom na hlavnom pojednávaní uviedol, že po vyšetrení poškodenej zistil, že všeobecná vierohodnosť vo vzťahu k jej osobným charakteristikám je znížená, nakoľko ide o osobu emočne nestabilnú, impulzívnu, kvalita kontroly emočného uvoľňovania je zhoršená a charakteristiky poznávacích funkcií, vnímania, je zvýšená zraniteľnosť voči emočnej záťaži. Poškodenej bola vyšetrená v čase, keď mal byť skutok spáchaný, bola vo významnom strese, nakoľko sa neobávala len o seba, ale aj o deti a v dôsledku uvedených charakteristík osobností vykazuje je výpoveď z psychologického hľadiska zníženú psychologickú vieruhodnosť. Okrem toho poukázal na zrozumiteľnosť zmien v jej výpovedi, nakoľko s postupným odznievaním emočnej záťaže prehodnocuje svoje výroky, bilancuje a racionálne sa snaží znížiť nebezpečnosť vnímaného konania. Znalec sa jednoznačne nevedel vyjadriť, ktorá z výpovedí poškodenej je viac pravdivá, keďže poškodenej sa obávala, avšak z jej výpovede nebolo zrejmé čoho. Uviedla, že je pravdou, že jej brat udrel jej syna a ju nikto byť nebude.

I. I. X. V. I. J.. F. L. A.Š., X.. I. H. X., odvetvie klinická psychológia, ktorý bol vypracovaný na poškodenú F. F. je zrejmé, že u poškodenej ide o osobu s intelektom orientačne v pásme podpriemeru, klinicky bez zjavných porúch pamäte o pozornosti. Znalec nepovažuje za pravdepodobné vedomé skresľovanie výpovedí, ani skreslenie v dôsledku prítomnosti závažnej duševnej poruchy. Vysoko pravdepodobné s ohľadom na osobnostné charakteristiky je nevedomé skreslenie myslenia a vnímania v dôsledku charakteristík osobnosti poškodenej v snahe dosiahnuť minimalizáciu subjektívnych pocitov ohrozenia vlastných detí. Z hľadiska vierohodnosti výpovedí poškodenej, znalec konštatuje, že všeobecná vieruhodnosť poškodenej je znížená. Za rozhodujúci mechanizmus relevantný vo vzťahu k zmenám vo výpovedi považuje znalec odznievanie emočného zaplavenia v dôsledku pocitov ohrozenia hlavne maloletých detí. Podľa názoru znalca významnú mieru pri konfrontácii zohrávala osobná účasť obžalovaného.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil aj s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, a to najmä so spisovým materiálom XT/XXX/XXXX, s posudkami a registrom trestov.

Z trestného spisu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn.: XT/XX/XXXX V., Ž. V. K. A. B. H. K.F. J. Q.. I.: XT/XX/XXXX, I. dňa 16.02.2015, právoplatným dňa 16.02.2015, uznaný vinným zo spáchania úmyselného prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona a za to mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 1/jeden/ rok 2 mesiace, ktorý mu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3/tri/ roky a zároveň mu uložil obmedzenie spočívajúce nepribližovať sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 m.

Z výpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn.: XT/XX/XXXX, právoplatným dňa 16.02.2015 pre § 360 ods. 2 Trestného zákona.

Po dôkladnom vyhodnotení dôkazov v intenciách ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. súd ustálil skutkový stav tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 194 ods. 1 sa trestného činu porušovania domovej slobody dopustí ten, kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvá.

Podľa § 194 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania (§ 138 písm. j)).

Podľa § 194 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 voči chránenej osobe.

Trestného činu porušovania domovej slobody sa páchatel dopustí vtedy, ak svojím konaním naplní všetky zákonné znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu uvedené v Trestnom zákone, ktorými sú subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka. Všetky tieto znaky sú povinné, obligatórne a nevyhnutné, a ak chýba čo i len jeden z nich, nejde o trestný čin.

Zo skutkovej vety tak, ako je uvedená v právnej vete rozsudku, je zrejmé, že znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák. boli naplnené, tým, že obžalovaný že vstúpil (a následne v byte aj zotrval) bez súhlasu nájomcu B. F. F. (X.) do

obytných priestorov nachádzajúcich sa na siedmom poschodí na Q. XX V. B.. Obžalovaný k uvedenej nehnuteľnosti nemal žiadny vlastnícky ani nájomný vzťah a preto bol povinný vstúpiť do bytu len so súhlasom nájomcu (poŠ. F. F.).

Podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. prečinu nebezpečného vyhrážania sa dopustí ten, kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) závažnejším spôsobom konania,
- b) na chránenej osobe,
- c) preto, aby inému zmaril alebo sťažil uplatnenie jeho základných práv a slobôd,
- d) z osobitného motívu, alebo
- e) verejne.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva vo vyhrážkach páchatela inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Vyhrážanie sa inou ťažkou ujmom musí byť svojou povahou a závažnosťou na úrovni vyhrážok smrťou alebo ťažkou ujmom na zdraví. Pritom vždy treba brať do úvahy okolnosti konkrétneho prípadu a prihliadať aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. V zmysle tohto výkladu vyhrážaním sa inou ťažkou ujmom môže byť napríklad aj vyhrážanie sa spôsobením škody veľkého rozsahu (podpálením domu) alebo zničením vecí vysokej umeleckej hodnoty, ku ktorej má poškodený citový vzťah, alebo vyhrážanie sa spôsobením ťažkej ujmy na zdraví osobe blízkej poškodenému a pod.

Zo skutkovej vety tak, ako je uvedená v právnej vete rozsudku, je zrejmé, že znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. boli naplnené, lebo obžalovaný svojimi vyhrážkami zabitím (poškodenej ako aj maloletých detí) počas verbálneho útoku na poškodenú u nej vzbudil dôvodnú obavu, že tieto uskutoční.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení a v zmysle vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného je potrebné kvalifikovať zhodne ako obžalobu okresného prokurátora, a to ako úmyselný prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s úmyselným prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Súd pri uznaní viny obžalovaného predovšetkým vychádzal z vykonaného dokazovania a to z výpovede poškodenej, ktorá síce v prípravnom konaní zmenila svoju výpoveď, avšak sama pred súdom uviedla, že k tomuto konaniu ju viedla predovšetkým smrť brata, ktorý bol dvojičkou obžalovaného a na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný je „stále robí zle“. Súd taktiež prihliadal na vykonanú konfrontáciu ako aj na znalecké dokazovanie a to aj napriek skutočnosti, že znalec z hľadiska vierohodností výpovedí poškodenej konštatoval, že všeobecná vierohodnosť poškodenej je znížená. Zmenu výpovedí poškodenej považoval znalec odznievanie emočného zaplavenia v dôsledku pocitov ohrozenia hlavne maloletých detí a pre súd bolo aj toto znalecké dokazovanie dostačujúce pre uznanie viny obžalovaného. Súd v konaní nevykonal dokazovanie týkajúce sa výsluchu svedka P. F. z prípravného konania vzhľadom na lekársku správu z ktorej je zrejmé, že jeho celková úroveň mentálnych schopností sa nachádza v hraničnom pásme, s veľmi slabou mechanickou pamäťou a veľmi X. X. K., X. G. C.. Čo sa týka obrany obžalovaného súd ju považoval za účelovú so snahou zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Obžalovaný počas celého konania využil svoje právo a nevypovedal čím neprispel ani objasneniu skutku a okolností prípadu.

Pri úvahách o treste, akým je potrebné na osobu obžalovaného pôsobiť, súd vychádzal zo zásad ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona. Ďalej súd vychádzal z okolností prípadu, jeho následku, z možností nápravy. Súd nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ani priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Na základe týchto skutočností potom súd rozhodol o potrestaní osoby obžalovaného. Obžalovanému podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. hrozil trest odňatia

slobody až na 8 rokov. Na základe modifikovanej trestnej sadzby súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd v danom prípade aplikoval § 39 ods. 1 Tr. zák. a znížil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. V danom prípade súd prihliadal na okolnosti prípadu / poškodená zmenila výpoveď v prípravnom konaní, z dôvodu úmrtia súrodenca - brata obžalovaného/, súd tiež prihliadal na pomery páchatel'a /v byte u poškodenej býva obžalovaného maloletá dcéra, na ktorú platí vyživovaciu povinnosť a je pochopiteľné, že v prípade styku s vlastnou dcérou rodič občas koná emočne/ má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajší súd.